

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

БЕНДРИЈУ ТЕИСИГУМО ТЕИСМАС
I KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 10/06

7. februar 2006

Domstolens udtalelse 1/03

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB HAR ENEKOMPETENCE TIL AT INDGÅ DEN NYE LUGANO-KONVENTION

Såvel kompetencereglerne som reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område i den nye Lugano-konvention påvirker fællesskabslovgivningen på disse områder.

I henhold til EF-traktatens artikel 300 kan Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller en medlemsstat indhente **udtalelse** fra De Europæiske Fællesskabers Domstol om, hvorvidt en påtænkt aftale mellem Fællesskabet og et eller flere tredjelande eller en eller flere internationale organisationer er forenelig med traktatens bestemmelser.

Bruxelles-konventionen¹ er den første retsakt om kompetencekonflikter mellem de nationale retter og om fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, som Fællesskabets medlemsstater har vedtaget. Fællesskabets medlemsstater og Den Europæiske Frihandelssammenslutnings (EFTA's) medlemsstater, med undtagelse af Liechtenstein, har efterfølgende indgået **Lugano-konventionen**² med henblik på at oprette en ordening mellem EF og EFTA, som svarer til Bruxelles-konventionens ordening.

Efter ikrafttrædelsen af Amsterdam-traktaten, hvorved Fællesskabet blev tillagt nye beføjelser vedrørende civilretligt samarbejde, vedtog Rådet **en forordning**³, som i

¹ Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgået i Bruxelles den 27.9.1968 (EFT 1978 L 304, s. 17).

² Lugano-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Lugano den 16.9.1988 (EFT L 319, s. 9).

³ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

forholdet mellem alle Fællesskabets medlemsstater, med undtagelse af Danmark ⁴, har afløst Bruxelles-konventionen.

Rådet har endvidere bemyndiget Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på vedtagelse af en ny konvention mellem Fællesskabet og EFTA-landene (den nye Lugano-konvention), som, med udgangspunkt i forordningens genstand og indhold, skal afløse Lugano-konventionen. Rådet har imidlertid besluttet at forelægge Domstolen en begæring om en udtalelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Fællesskabets kompetence til at indgå den nye Lugano-konvention er en enekompetence eller en kompetence, der deles med medlemsstaterne.

Domstolen henviser for det første til princippet om, at medlemsstaterne, når der er vedtaget fælles regler, ikke længere har ret til at indgå forpligtelser med tredjelande, der påvirker disse regler ⁵. Den præciserer, at der skal foretages en fuldstændig og konkret analyse med henblik på at efterprøve, om Fællesskabet har kompetence til at indgå en international aftale, og om der er tale om en enekompetence. Herved skal der ikke blot tages hensyn til det område, der omfattes af såvel fællesskabsreglerne som af bestemmelserne i den påtænkte aftale, for så vidt som disse er kendt, men også til karakteren og indholdet af disse regler og bestemmelser, med henblik på at sikre, at aftalen ikke kan være til skade for en ensartet og sammenhængende anvendelse af fællesskabsreglerne og den tilfredsstillende funktion af den ordning, som oprettes ved disse regler.

Dernæst fastslår Domstolen, at **reglerne vedrørende konflikter om retternes kompetence** i de internationale aftaler, som medlemsstaterne eller Fællesskabet har indgået med tredjelande, nødvendigvis fastsætter kriterier ikke blot for kompetencen for retterne i tredjelandene, men også for retterne i medlemsstaterne, og derfor vedrører områder, der er reguleret af forordningen. Det fremgår således af en analyse af kompetencereglerne i den nye Lugano-konvention, at disse **påvirker** den ensartede og sammenhængende anvendelse af forordningen og den tilfredsstillende funktion af den ordning, som er oprettet ved denne.

Endelig konkluderer Domstolen, at en aftale som den nye Lugano-konvention, der indeholder bestemmelser om retternes kompetence eller om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, på grund af den fuldstændige og sammenhængende ordning med hensyn til **anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser**, der er oprettet ved forordningen, **kan påvirke denne ordning**. I denne nye konvention fastslås således princippet om, at retsafgørelser, der er truffet i en kontraherende stat, skal anerkendes i de øvrige kontraherende stater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig fremgangsmåde. Et sådant princip påvirker fællesskabsreglerne, eftersom det **udvider anvendelsesområdet for anerkendelse af retsafgørelser uden en særlig fremgangsmåde**. Derved sker der en forøgelse af antallet af tilfælde af anerkendelse af afgørelser truffet af retter i stater, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, og hvis kompetence ikke følger af anvendelsen af forordningen.

Det følger i det hele af disse konstateringer, at **den nye Lugano-konvention vil påvirke den ensartede og sammenhængende anvendelse af fællesskabsreglerne** for så vidt

⁴ I overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-traktaten, finder forordning nr. 44/2001 ikke anvendelse for Danmarks vedkommende.

⁵ Dom af 31.3.1971, sag 22/70, Kommissionen mod Rådet, »AETR-dommen«, Sml. 1971, s. 41.

angår såvel retternes kompetence som anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og vil påvirke funktionen af den fuldstændige ordning, som oprettes ved disse regler.

På denne baggrund udtaler Domstolen, at **Det Europæiske Fællesskab har enekompetence til at indgå den nye Lugano-konvention.**

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

Dokumentet foreligger på følgende sprog: alle

Udtalelsen er tilgængelig på Domstolens websted

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=DA&Submit=rechercher&numaff=C-1/03>

normalt fra ca. kl. 12.00 CET på datoen for udtalelsen.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler

på tlf.: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656